

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodniške ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 207.

V Ljubljani, v četrtek 10. septembra 1896.

Letnik XXIV.

Narodno-napredni katoličani.

Malo je res tako vrlih in vnetih katoličanov, kakor so gospodje v „Narodni tiskarni“.

Ze od nekdanj paznim okom zasledujejo vse katoliško gibanje in njega pojave. Skrbno preiskujejo, ali so njihovi nazori v soglasju s cerkvijo in njenimi škofi, da bi pri vsakem kakeršnemkoli nasprotju odnehati in se podvreči morali — škofje.

Ker pa to pazljivo in skrbno premotrivanje traja že mnogo let, ni čuda, da je gospodom opešal vid, ter se poslužujejo dandanes ne več nenavadnih očal — židovsko-liberalnega nemškega časopisja.

To je v liberalni politični oftalmologiji prav vsakdanje sredstvo, in osobito glede katoliških shodov so „Narodovi“ gospodje tako silno kratkovidni, da morajo uporabljati najostrejšje številke teh očal.

To so storili tudi v svoji ponedeljski oceni katoliškega shoda solnograškega, o katerem poročajo take grozovitosti inteligenci slovenski, kakor radi nazivljajo krog svojih pristašev, da jo mora obhajati zona.

Sočutna inteligenca slovenska, ali poznaš Hans Berutha?

Ne? Vidiš, tudi v uredništvu „Narodovem“ je znan komaj dober teden, odkar so namreč „Neues Wiener Tagblatt“ in drugi židovski listi prijavili grozno vest, da so nečloveški katoličani na solnograškem svojem shodu tega ubozega moža posadili na suho.

In zakaj vender? Samo zato, ker je ta ubožec govoriti in razlagati jel o socialni nalogi cerkve.

Tako namreč poročajo gore omenjeni židovski listi in za njimi seveda naš „Narod“.

Predsednik dotičnega odseka, Oton Dis, pa trdi, da je Berutha zato prosil, zapustiti dvorano, ker je k odsekovic sem utihotapil znanega socialno-demokratskega agitatorja Schuhmajerja.

To potrjuje indirektno tudi Beruth sam v naj-novejši številki svojih „Politische Fragmente“, dasi skuša dati, judex in sua causa, stvari malo drugače lice.

Toda, Dis je klerikalec, zakaj mu torej verovati!?

Ti pa, Hans Beruth, kadar boš sedel v svoji uredniški sobici in sklepal svoje članke o solnograškem shodu, bodi hvaležen, in spomni se na koncu tudi svojega zagovornika tu doli na jugu, „Slovenskega Naroda“.

Kar „Narod“ nadalje govoriči o „katoliških dolžilih“ glede pobiranja obresti, kaže na novo, kako temeljito so njegovi socijologi podkovani v socialni vedi.

Da je denar sadonosna stvar, to je nauk rimskega prava, v naravnem in cerkvenem pravu ni ta nauk nikakor utemeljen.

Drugače pa je, ako upoštevamo sedanje gospodarske razmere, v katerih, žal, živimo.

Proti jemanju čezmernih obresti se je cerkev vedno borila. Sedaj pa že zabranjevati prav vsako jemanje obresti katoličanom n. pr. kupcem, ki še izpolnjujejo svoje verske dolžnosti, reklo bi se, te gospodarsko na milost in nemilost izročiti materialistom, jih torej gospodarsko povse uničiti.

Sicer pa smo to stvar že dostikrat in zadostno pojasnjevali v našem listu.

Cilj krščanskemu gibanju v tem oziru mora seveda biti in tudi je, da naravno pravo zadobi zopet zasluženost veljavo.

Toda dovolj o tem; tudi „Narod“ sam pripisuje tej zadevi le postransko važnost. Poglavitno je „Narodu“ boj proti avtoriteti škofov.

In tu misli, da mu pomaga resolucija, ki se je sklenila na solnograškem shodu v oddelku za časnikarstvo, kakor jo je predlagal Opitz.

Mi pa se tu ne zanašamo na poročila čifutskih listov, tudi ne na poročilo „Narodovo“.

Kakor poročajo katoliški listi (natančno poročilo še ni izšlo), sklenila se je ta točka, katero skušajo sedaj izkoristiti liberalci, na Opitzev predlog sledeče:

„Katoliški shod smatra kot posebno nalogo katoliškega časopisja, da z dolžno spoštljivostjo (Ehrfurcht) proti od Boga postavljeni duhovni gosposki na temelju onih katoliških načel, kakor jih je v tem oziru zadnji linški katoliški shod podrobno postavil, v prvi vrsti se bojuje proti vedno izpodkopajoči prostozidarsko-liberalni in vse razdejavajoči socialno-demokratski žurnalistiki.“

Kje je tu boj proti škofom, to je jasno le onim, ki gledajo skozi naočnike židovsko-liberalnih listov. In če se „Narod“ strinja s tem sklepom, ali je on pisal in piše vedno spoštljivo o škofih?

Papež Leon sam v encikliki „sapientiae christianae“ odločno pravi: „Cerkvi ne more biti vse jedno, kakošne so v državi postave, ne ker se tičejo države, ampak ker časih prestopajo prave meje in segajo v cerkvena prava.“

„Narod“ pa zahteva od škofov, da so politično povse indiferentni!

Kako lahko in prijetno bi živeli naprednjaki brez razlike narodnosti, ko bi ti puntarski katoličani ne kalili vedno državljanskega miru.

Kam pa pridemo?!

Lasje se morajo ježiti vsakemu pristnemu narodnemu naprednjaku, kadar bere o teh nesramnih katoliških shodih in njih grozovitnih sklepih.

Ali bode vlada trpela to še dolgo? Še dolgo molče prebiralala grozne te resolucije?!

Kaj pa je vender treba teh katoliških shodov? Narodni naprednjaki živijo lahko tudi brez njih.

Ako jih pa ti razsvitljeni sodobniki ne pogrešajo, čemu so pa potlej?!

LISTEK.

Marusja.

(Ruski napisal V. Čajčevko. Poslovenil Iv. Steklasa.)
(Dalje.)

In sedela je tako. Delali, razgovarjali so se delavci, voda je pljuskala, parni stroj je pibal, ali na vse to ni pazila Marusja. — Z nemo žalostjo ni obrnila oči od vode v jami, pa je čakala in čakala. Kaj je mogla dočakati?

Tako je minul dan, a Marusja je še sedela. Delavci je niso gonili. Njim se je hudo zdelo gledati to dekle, tako neizmerno žalostno, zdelo se jim je, da se je vsela živa žalost, živa toga v človeškem telesu na ta kamen, spominjaje ljudi te nesreče, tega zla, ki se je skrivalo tam globoko pod zemljo, pokrito, zapečatenost to nečisto vodo. Oni so jej ponujali jesti, ali ona ni hotela. K njej je dohajala Haljka, dohajala je Horpina — tista žena, pri kateri se je učila Marusja šivati — ali ona je z njima spregovorila komaj nekoliko besedij. Horpina je hotela vzeti dekle k sebi, ali Marusja ni hotela. Vender jo je nagovorila Horpina, da pojé piruhe (narodna jed od testa, podobna povitici), ki jih je ona prinesla. Tako je minul dan do večera. Zvečer

se je Marusja vrnila v svojo hišico. Ni vedela, kaj bi delala, kako da se umiri. — Začela je moliti in molila je dolgo, ali ni molila molitve, nego svoje besede, svoje komaj razumljive želje. Molitev jo je umirila. Ali ni spala mirno, še po noči se je probudila, — se vsela in čakala, da se zdani.

Komaj se je zdani, — bila je že zunaj. Zopet se je podala k rudniku. Ali tamkaj je zopet tako: delavci delajo, stroj sopiha, voda teče iz cevi. Še le ko je prišla Marusja bliže, je opazila eno spremembo: vode v jami ni nič več videla, — bila je že precej globoko, odkoder so jo vlekle sesalke.

Marusja se vsede na staro mesto. Ona je prišla v nadi in to nado je nekaj časa gojila v svojem srcu. Ali počasi je zopet ginila ta nada in nema toga spopade zopet dekle. Po njenej glavi so švigale črne, strašne misli. Ne, nikdar ne bodo izpraznili tega vkletega brezna.

Ako je voda zalila vse prehode, vse zakotke, — bodo li jo izcerpali od tamkaj? Pa ako jo tudi izpeljejo, — kdaj bode to? Oče bode do takrat gotovo umrl od glada. — Umreti? Mili moj Bog! In zdaj? Morda je že zdaj umrl, morda ga je že zdavnej voda zalila in udušila. Pa če ga tudi ni zalila voda, danes je že tretji dan, in jutri bodo še delali, a tamkaj še . . .

In oče bo še sedel v jami brez kruha . . .

Ona je začela misliti o strašnej smrti od glada. Tamkaj, globoko pod zemljo, se je on zavlekel gotovo v najbolj oddaljeni zakotek od vode ter sedi sključen in žalosten, a lakota ga muči, muči . . . Dalje ona ni mogla o tem misliti, kajti že od same te misli jo je spopadel grozen strah.

In ako ona ne bode videla nič več živega očeta, ako ostane sama na svetu, kaj bo potem? Kdo jo bode tako dragoval, kdo jo bode branil kakor oče? Nobeden, nobeden! In morda bi bilo bolje, ko ona ne bi živela na tem svetu, ko bi jo le ta rudnik pogoltnil. Oh, to bi bilo tako lepo, ko bi vkup z očetom . . .! Ako je oče umrl, ako leži v jami mrtev, lahko bo našla ona k njemu pot! Če tudi ni v rudniku vode, ali je on zato globok, globok, — in Marusja stopi prednj, nagne se, pade in nič več ne živi, ona bode z očetom in z materjo tamkaj, kjer so ljudje po smrti. — Da, ona bo tako storila!

Marusja je sedela ves ta dan nemo in nepremižno. K njej je zopet dohajala Horpina, donašala jej jedi, ali ona ni mogla jesti. Domov ni hotela na noben način. Ona se je nadjala, da morda ljudje po noči izpeljejo vodo. Izmučena in zlomljena od toge in trudnosti se je zgrudila zraven kamena, na katerem je sedela, in se zvila kakor klopko. Nek

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. septembra.

Vladni pozdrav solnograškega katoliškega shoda je dal povod židovsko-liberalnim listom do obširnih razprav, v katerih so se tako dolgo jezili nad vladno in nad namestnikom grofom Thunom, dokler ni zagledal beli dan članek v „Fremdenblattu“ in še bolj oficijozni „Pressi“, v katerem se je na vse možne načine zatrjevalo, da namestnik ni dobil z vladne strani nikakega migljeja in da znanih besedij ni govoril iz lastnega prepričanja, marveč le zato, da je sploh nekaj povedal. Res je sicer, da namestnik grof Thun ni vnet katoličan, ker pripada po svojem osebnem prepričanju staroliberalni stranki in so tudi njegovi uradniki večinoma istega mišljenja, vendar bi pa bil govoril vse drugače, ko bi se bilo šlo samo za jednostaven pozdrav. Kako brezpomembni pa so večkrat uradni dementi, nam dokazuje v tem slučaju poročilo „Salzburger Tagblatta“, ki slóve nastopno: „Iz najzanesljiveje strani se nam zagotavlja, da je dobil tukajšnji namestnik grof Thun nalog od ministerstva, da mora pozdraviti katoliški shod.“ Tu je torej dokazano vkljub „dementijem“ dunajskih oficijozov, da je prišel migljej od osrednje vlade, vse drugo je tukaj stranska stvar, katera se ne da dalje preiskavati.

Solnograški deželni zbor razpuščen. „Salzb. Zeitg.“ objavlja razglas deželne vlade, s katerim se razpušča deželni zbor, čegar poslovna doba poteče s 14. oktobrom. Ob enem se razpisujejo nove volitve in sicer se vrše v kmetskih občinah dne 17. oktobra, za mesta in trgovinsko zbornico 20. in veleposestvo voli svoje zastopnike 24. oktobra. Borba v posameznih okrajih gotovo ne bode huda in bodo verni katoličani volili sebi jednake može.

Gališka ljudska stranka je priredila te dni v Sanoku mnogoštevilno obiskan shod, na katerem so govorniki jasno označili namen in delovanje pravih ljudskih prijateljev. Tajnik osrednjega odbora Stapinski je obširno govoril o velikem zatiranju kmečkega stanu s plemenitaške strani, Lukasič je pozivljaval poslušalce, naj se zjedinijo in skrbijo za to, da pošljejo v deželni in državni zbor druge može, ki kažejo resno voljo, delati v prid ljudstva, delavskega stanu, in ne samo plemenitašev. Posl. Gniewosza je govornik v ime zborovalcev pozivljaval, naj v državnem zboru z vso silo dela za obligatno zavarovanje proti ognju. Ako bi mu poljski klub hotel provzročiti kake ovire, naj mu takoj obrne hrbet in išče pomoči pri drugih poslancih, ki mu je v tem oziru gotovo ne odrekó. Konečno se je govorilo tudi o izseljevanju ter so bili mnenja skoro vsi govorniki, da je isto koristno in vredno pospeševanja (?).

Poslanec Romanczuk pred svojimi volci. Vodja opozicijskih Rusinov, poslanec Romanczuk, je poročal minule dni svojim volilcem o delovanju v državnem zboru. V Bolleholu ga je poslušalo nad 200 kmetov, dalje mestni župan, notar Krupinski, okrajni sodnik Lojke in še nekaj drugih odličnjakov. Poslanec Romanczuk se ni mudil dolgo

pri poročilu o svojem delovanju, marveč je kmalu prešel na avstrijsko politiko. Označil je vse spremembe v ministerstvu od Taaffeja do danes. O stališču Rusinov nasproti Badenijevemu ministerstvu je rekel tako-le: Od Badenijevga ministerstva nimajo Rusini ničesar pričakovati. Kabinetni predsednik, čegar delovanje kot namestnika nam je dovolj znano, nam ne daje upanja, da bo vlada spremenila svoje Rusinom nasprotno stališče. — Mož je najbrže imel prav.

Ruski car na potovanju. Včeraj opoldne sta dospela car in carinja v Kodanj, kjer ju je vspregel kralj ter spremil v pripravljene prostore v gradu Bernstorf. Na izrecno carjevo željo so se opustile vse večje priprave za slovesen vsprejem in le nekaj zastav priča, da ima glavno mesto v svoji sredini mogočnega vladarja. Skoro vsi listi povdarjajo, da je ta obisk namenjen le kraljevi rodbini in torej ni takega značaja, kakor na Dunaju in v Berlinu. — Vkljub temu se pa najbrže razdre marsikaka politična zadeva. Danes je došel v Kodanj tudi grški princ Jurij. V diplomatskih krogih se vsled tega meni, da se bode preresetavalo krečansko in balkansko vprašanje. Carja spremlja dosedaj namestnik ruskega zunanjega ministra, Šiškin. Kdo spremlja carja v Pariz, dosedaj še ni določeno; morda potuje z njim Šiškin, ali pa poslanik Kapnist, ki je kakor znano, jeden izmej kompetentov za sedež zunanjega ministra. Z druge strani se zopet govori, da nastopi Kapnist večtedenski dopust v Biarici in torej ni gotovo, da se udeleži pariških slavnosti.

Dovoljene reforme. Carigradski oficijelni listi objavljajo v včerajšnjih izdajah sultanov odlok, s katerim se konečno vendar-le rešuje dolgotrajne in pekoče krečansko vprašanje. V tem odloku ni navedenega ničesar, kar bi že ne bili omenili v posamnih poročilih iz Aten in Carigrada. V dovoljenih reformah je splošno dovoljeno to, kar je začrtano v Berolinski pogodbi za vzhodno Rumelijo. Tudi glede vojaštva veljajo za obe državi jednake določbe, kajti tudi na Kreti so omejene turške čete le na gotove kraje. Krečanski zastopniki in ljudstvo so baje zelo zadovoljni z izidom in se zahvaljujejo vsakemu, ki jim je količkaj pripomogel k zmagi nad turško silo. V prvi vrsti so se zahvalili po grškem konzulu kralju Juriju in njegovi vladi. V Atenah oficijelno tudi kažejo svojo radost nad srečno rešitvijo perečega vprašanja, toda veselje je nekoliko skaljeno. Iz nekega grškega pisma je razvidno, da je grška vlada potrošila približno 36 milijonov frankov v podporo vstašev na Kreti, ne da bi bila s tem dosegla svoj namen. Zveza Krete z Grško je še skoro ravno tako daleč, kakor je bila pred pričetkom vstaje, vendar pa se tolažijo grški državni in morda tudi krečanski zastopniki s tem, da je storjen vendar-le vsaj prvi korak. Ali jim ta korak kaj koristi ali ne, pokaže se pozneje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. septembra.

(Duhovniške spremembe v ljubljanski škofiji.) Za izpraznjeni Cemažarjev kanonikat pri ljubljanski

stolnici je za kanonika imenovan vikar gosp. Andrej Kalan. — G. Ivan Renier, spiritual v Alojznici je prestavljen kot mestni kapelan k Sv. Jakobu v Ljubljani in gosp. dr. Franc Ušeničnik, mestni kapelan šentjakobski, pride kot spiritual v knezoškofijsko Alojzijevisko.

(Duhovnih vaj) za učiteljice se udeležujejo te dni v uršulinskem samostanu 48 učiteljic.

(Iz Št. Jerneja.) Volilni shod, katerega je sklical naš vrli gospod poslanec Viljem Pfeifer v Sent Jerneji dne 8. septembra, se je zvršil sijajno. Več kot 300 volilcev se je zbralo ob 3. uri popoldne na vrtu gosp. Tavčarja. Skoro 2 uri so pazno poslušali njegova pojasnila glede nove davčne postave, o osebnem davku, o pregledu zemljiškega katastra, o peti volilni kuriji, o prisilni legalizaciji, o poludnevem poduku. Vsi so odločno zahtevali poludnevni poduk na ljudski šoli v vseh razredih. G. poslanec se je prijazno z vsemi pogovarjal; zapisaval si je želje in prošnje poškodovanih po toči in po povodnji. Rekel je: „Obetal Vam ne bom ničesar, kar je v mojih močeh, bom storil.“ Volilci so mu izrekli svoje zaupanje z burnim trikratnim živio in na svidenje prihodnje leto pri volitvi v drž. zbor.

(Posvečevanje zvonov.) Danes je preč. gospod generalni vikar dr. Henrik pl. Pauker posvetil zvon za cerkev sv. Elija v Cernem v Bosni, dva za podružnico Sv. Duha v Vnanjih goricah v brezoviški fari, zvon za župnijo sv. Florijana v Covedo na Primorskem, dva zvona za kapelo na pokopališču v Skofji Loki, zvon za župnijo v Šipaku na Hrvatskem, dva za župnijo v Lužjanu v Istri, zvon za podružnico Vodenice in zvon za podružnico v Slinovcu v fari kostanjeviški.

(Črnomaljski vodovod in zgradba Kolpe.) Poljedelsko ministerstvo je potrdilo pogodbo, ki so jo sklenile deželna vlada, občine Črnomelj, Kot, Semič, Petrovas in Telčji Vrh gledé vodovoda, in pogodbo med deželno vladno in dež. odborom gledé zgradbe levega brega Kolpe.

(Državni izpiti) za gozdarsko in tehnično pomočno službo se bodo vršili 5., 6., 7. in 8., za lovsko službo 9. in 10. oktobra v Trstu.

(Koledar kat. tiskovnega društva za l. 1897) je razposlan. Ako bi kateremu g. društvniku ne bil došel, naj to naznani odboru. Neudom je koledar na prodaj v „Katol. Bukvarni“ za 1 gl. 20 kr. Novi udje knjigo dobé brezplačno, ako se za pristop oglasijo, dokler je še kaj eksemplarov na razpolago.

(Otroški vrtec.) Prvi mestni slovenski otroški vrtec otvori se letos dne 17. septembra s sv. mašo, katera bode v farni cerkvi sv. Petra ob 1/2. 8. uri zjutraj. Vpisovali se bodo otroci dne 16. sept. t. l. od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v zavodnih prostorih v Poljskih ulicah št. 10. v I. nadstropji.

(Premovanje konj) se je v Ribnici vršilo dne 5. t. m. Darila so dobili, in sicer za kobile z žrebeti: B. Kovačič iz Sodražice 35 gld., P. Jaklič iz Kočevja 20 gld., Jos. Koenig iz Oberna in I. Levšek iz Bukovice po 15 gold., J. Rus iz Ribnice in I. Zobec iz Prigorice srebrni svetinji; za mlade kobile: Jos. Češarek iz Nemške vasi 25 gld., Jakob Češarek 20 gld., Andr. Zamida iz Starega Loga 15 gld., I. Mihič iz Koflerjev in Jos. Češarek iz Nemške vasi srebrni svetinji; za žrebete: J. Mihič iz Koflerjev 10 gld., Jak. Zobec iz Prigorice 10 gld., I. Bregar iz Ribnice in I. Hutter iz Sela srebrni svetinji.

(Deželnemu sodišču) so v torek izročili tukajšnjega čevljarja Janeza Carmana, ker je na sumu, da je umoril svojo ženo. V nedeljo popoldne je šel namreč z njo v Štefanjo vas ter se zvečer brez nje vrnil domov. Triletni unuk, ki ju je spremljal, pa trdi, da sta se stari oče in mati mej potjo na mostu prepirala, da je stari oče mater udaril po glavi in jo vrgel v vodo. Pri Carmanu so našli nad 10 gld. denarja. Preiskava dokaže, kaj je na tem resnice.

(Na včerajšnji mesečni semenj) so prignali nad 500 konj in volov, 299 krav in 76 telet. Kupčija je bila slaba, ker ni bilo tujih kupcev.

(V Ljubljani) je skočila danes zjutraj s Šentjakobskega mosta delavčeva vdova Marjeta Breznik, katero je mestni stražnik I. Ažman potegnil iz vode. Zenska je umobolna.

(Razpisane učiteljske službe.) Na jednorazredni ljudski šoli pri sv. Trojici je namestiti učitelja-vodjo z dohodki IV. plačilnega razreda, funkcijsko doklado letnih 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje je vložiti do 20. septembra pri okr. šolskem svetu v

milosrden rudar jo je pokril s svojim plaščem. Ali ona ni spala; ona je ležala, tresla se in klepetala s zobmi od zime ter gledala, kako pri rudniku delajo ljudje, čudno razsvetljeni po rudečkasto rumenej svetlobi od stroja in svetilk. Oni so neprenehoma delali ter nobenkrat prenehali. Ko so se eni utrudili, prihajali so na njihovo mesto drugi in delo je vedno trajalo, a v jami je bilo še vedno vode. Marusja je zastoj čakala vso noč.

Ko se je danilo, vsede se ona zopet na svoje poprejšnje mesto, ali čuti, da jej ni dobro. Vstane. Komaj je vstala, kar se ji zdi, da so ljudje okolu rudnika, vozički in hiše, da je vse to od nje jako oddaljeno, — kar se začne vse to gibati, vrteti in podirati. Ona je hotela zapopasti, kaj je to, odkod vse to, ali kar se zapoleti in pade na zemljo — in ni se nič več ganila... Marusja se nenadoma zbudi, — ni vedela, kje je in kaj je z njo. — Vidi, da je na postelji, nad njo bel, čist strop, pri postelji stol, a na njem njena obleka, na sredi sobe hrastova miza. — Kaj je to? — Ali kar spazi Horpino, ki je sedela pri oknu in šivala. — Ali odkod je ona, Marusja, tukaj?

Horpina se ozre in zapazi, da jo gleda dekle.

„Prebudila si se?“ spregovori ona in stopi k Marusji. „A kaj ti je, kako ti je?“

„Ni mi nič,“ odgovori Marusja. „A kako to, teta, da sem jaz pri vas?“

„Tako, ker si včeraj zjutraj omedlela pri rudniku, a moj Peter je tam delal ter te semkaj prinesel.“

„Včeraj zjutraj? A kaj je potem danes?“

„Danes — četrtek.“

„Četrtek?“ zavpije Marusja. — In oče?

„Oče? — Počakaj malo, — kmalu se bo vedelo tudi za očeta, — zdaj bodo ljudje kmalu izerpali vso vodo.“

„Kaj jo še do zdaj niso izerpali?“

„Ne.“

„Četrty dan?“

„Da, otrok dragi.“

„In kaj je zmenoj?“

„Ti si včeraj celi dan in to celo noč, pa tudi danes vse do zdaj spala — hvala Bogu. — Zdaj je treba, da kaj malega založiš.“

„Oh, teta, jaz nočem jesti. Piti hočem — jako sem žejna.“

„Pa ná, napij se, ali vode ti ne dam, nego mleka.“

Marusja je prav pohlepno popila mleko.

„Zdaj se vlezi, draga, pa leži,“ spregovori Horpina — „počini se. Jaz pridem kmalu, — samo skočim malo do Motre.“

(Konec sledi.)

Kamniku. — Na jednorazrednici v Ostrožnem Brdu je do 20. septembra razpisana služba učitelja-vodje z dohodki III. plačilnega razreda in prostim stanovanjem. Prošnje je vložiti pri okr. šolskem svetu v Postojini.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 30. avg. do 5. sept. je bilo 11 novorojenih, 1 mrtvorjen, 11 jih je umrlo, med njimi 1 za škariatico, 3 za želodčnim katarom, 3 vsled mrtvouda, 4 za različnimi boleznimi, med njimi je 1 iz zavoda; za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: 1 za tifuzom, 1 za vrtico.

(Okrajni zastop celjski.) Cesar je potrdil dr. Srneca kot načelnika in dr. Dečka kot načelnikovega namestnika okrajnemu zastopu celjskemu.

(Iz rogaškega okraja.) Prvotne volitve volilnih mož so se v celem rogaškem okraju mirno vršile začetkom meseca septembra. Povsod so izvoljeni kat. narodni možje. Nemško-liberalna stranka se nikjer ni vtikala v volitve. Brez dvoma bodo vsi volilni možje oddali svoje glasove dosedanemu dež. poslancu gosp. dr. Fr. Jurtelu, odvetniku v Šmarju. — Dne 22. avgusta je bil Žurmanec pri Krapini na Hrvaškem neusmiljeno zabiti od toče. Po 20—40 dekagramov težke škrlj so padale na tla. Zanimivo je, da so se v sredi ledenih zrn nahajali drobni kamenčki. Praznoverneži sklepajo iz tega, da je bila toča „nareta“. Vender pa je ta pojav povsem naraven. Vihar je z vso silo drvil pesek visoko v oblake, kjer se je ob kamenčku kristalizovala ledena skorja.

(Nemška ljudska šola v Vojniku.) Kakor poroča „S. P.“, je ob šolski slavnosti koncem leta bila razobešena tudi črnorudečezlata zastava. Gospica Dora Hauser je otrokom razlagala dobrote nemškega pouka ter navduševala šolsko vodstvo, naj tudi v prihodnje deluje „v prosep nemške stvari“. Torej je namen tej šoli le germanizacija slovenskih otrok, ne pa vzgoja nemških otrok v njihovem materinskem jeziku. Razdelili so tudi šest daril onim otrokom, ki so v nemščini najbolj napredovali. Dasi to nemško šolo obiskuje le 75 otrok, je dež. šolski svet že dovolil, da se šola razširi v dvorazrednico; nasprotno pa že jedno leto leži pri dež. šol. svetu prošnja, da se tamošnja slovenska ljudska šola razširi v petrazrednico, ali pa dovoli vsporednica k razredu, ki šteje 118 učencev. To je gotovo dvojna mera!

(Na graškem vseučilišču) je bilo v minulem šolskem letu promoviranih 147, in sicer 2 bogoslovca, 61 juristov, 75 medicincev, 9 filozofov.

(Obesil) se je dne 2. t. m. 26 letni oženjeni kočar Fr. Muršič iz Logarovec. Vzrok je bojda ta, da je mož vsled nekega pretepa oslepel na obeh očeh.

(Z Goriskega.) Kakor poroča „Primorec“, je kupil konsorcij 10 rodoljubov v središču Gorice veliko hišo z vrtom in dvoriščem, v katerej prirede prostore za različne narodne potrebe, za posojilnico, šole in za „Sokola“. Vsi stroški bodo znašali krog 50 tisoč. — Društvo „Sloga“ je sklenilo sklicati javne poučne shode 6. t. m. v Standrežu, 8. v Kviškem (odložen radi prihoda grofa Badenija), 13. za Vipavsko pri Rebku, 20. v Komnu, 27. zjutraj pri sv. Luciji in popoldne v Tolminu. Govorili bodo dr. Gregorčič, Klavžar in dr. Tuma. — Porotno zasedanje pri okrožnem sodišču v Gorici prične 19. oktobra. To zasedanje vtegne biti za goriske Slovence odločilnega pomena. — V Podgori bolehajo otroci za škariatino in difteritis. — V Gorici prosijo lepega vremena.

(Iz Ogleja.) Vreme nam grozno nagaja. Soča je vsled deževja narasla, v naših nižavah stoje luže mej turšico, mej umetnimi nasadi in voda uničuje naše pridelke. Tudi naši sosedje na Gradežu trpe mnogo. Slabo vreme jim je odgnalo tujce; ribiči pa tudi ne vjamejo ničesar. Če je šel ribič ob lepem vremenu na morje, vjel je lahko pri jednem lovu do štiridesettisoč ribic. To je lep prizor, kadar privlečejo ribiči polno mrežo iz vode. V rujavi mreži se blišči kakor srebro tisočere ribice, ki se premetavajo in gomazijo, dokler jih ne pospravijo in razstavijo mrežo zopet. Za tisoč sardel dobi ribič v tovarni 7 gld. Sedaj pa mi je tožil ribič, da cel teden ni vjel niti jedne ribe. Ribe gredo na dno,

vihar škoduje ladijam in mrežam, in če pride delfin v mrežo, jo raztrga, kakor slabo nitko. Zelo dobro bi bilo, ko bi se ribiči na lagunah organizovali v zadrugo ali si vsaj ustanovili posojilnico. S-daj zaslužijo mnogo, prihranijo pa ne nič; kupovati morajo vse, ker so lagune puste in prazne in ne rode nič. Zdravo krščansko-socijalno gibanje prodira polagoma med Furlani; ti ljudje bi ga bili potrebni.

(Iz Bilj.) Malo vina bo letos, in še to bo kislo. Prej je kazalo izvrstno. Grozdja je bilo mnogo in čvrstega. A sedaj ne more zoreti, ker solnce ni. — Bog daj lepih dnij, da se škoda vsaj malo popravi, kolikor je še mogoče. Peronospera dela tu veliko škodo. Listje rjavi, grozd se suši. Trtna uš nam ne bo prizanesla; naglo se bodo morali poprijeti ameriškanskih trt oni, ki tega še niso storili. Tu je nekaj uzornih kmetov-trtorajcev, kateri so dosegli z ameriškansko trto čudovite uspehe. Jeden mi je celo rekel: Če bi bila prišla trtna uš pred tridesetimi leti, bil bi sedaj že lahko bogat; spoznal bi bil namreč prej ameriškansko trto.

(Iz Istre.) Istski deželni zbor je v zadnjem zasedanju sklenil načrt zakona, da bi se dosedanja velika občina Pazin razdelila v štiri samostojne občine. S tem so nameravali dobiti v svoje roke mesto Pazin, ki je srce Istre. Toda te dni je z Dunaja došla vest, da presvetli cesar ni potrdil tega sklepa, ker se ne ozira na krajevne in prometne razmere. — Italijanska gospoda gotovo ni vesela tega sporočila.

(Hrvatska gimnazija v Zadru.) Kakor se poroča iz Zadra, bode hrvatska gimnazija, katero je naučni minister obljubil dalmatinskim poslancem, še to leto otvorena.

(Iz Brna) 6. sept. Apostolat sv. Cirila in Metoda je imel spet svoj shod v Rajhradu. Navzoč je bil tudi brnski škof dr. Bauer. — V Znojmu je umrl notar Vlk, mož literarno jako delaven in znan iz l. 1848. ko je stal na praških barikadah. Za to je bil potem tudi preganjan. V Opavi je umrl odvetnik dr. Dubovy, organizator čeških gasilcev v Sleziji. Obema hvaležni spomin. — Na progi Prerov-Brno se je zgodila pri Zbejšovu velika nesreča. Nekaj voz je skočilo s tira in zletelo v globino, kjer so se razbili. Dobro, da je bil tovarni vlak, ker drugače bi bilo mnogo ponesrečencev. Ponesrečil se je jeden sprevodnik; bila je njegova prva pot in tudi zadnja, brez roke ne bode mogel tega posla več opravljati. — Vodja učiteljskega v Opavi, Palla, je imenovan deželnim šolskim nadzornikom za Koroško. Sleziji ga radi zgube, če prav ga Korošcem ne privoščijo. — Lidovci v Kojetinu so pokazali svoje rodoljubno srce v pravi luči. Pri volitvah so zmagali. To bi bilo lepo. Ali v mestni zbor so volili žida Rosenfelda mestu zaslužnega dr. Krečka, in to ni lepo. — Olomuški nadškof je dal popraviti stari nadškofijski zlati voz. Troški bodo znašali 10.000 gld. Našim lidovcem se ve ni všeč ta potrata, ko je treba toliko za narodne namene žrtvovati. No, no, olomuški nadškof je že več daroval, kot vsi lidovci skupaj. Sploh pa voz ni njegov, spada v inventar, in toraj ga ne sme pustiti strohneti.

(Amerikanske novice.) Zadnji „Amerikanski Slovenec“ mej drugim poroča, da po mnogih krajih delavci štrajkajo, ker so jim znižali plačo. — V St. Pavlu je 10. avgusta umrl J. Marn, ki je bil več časa redar v Ljubljani; zapustil je vdovo in pet nedoraslih otrok. — V Chicagu je 15. avgusta pet trdk prišlo na boben. — Blizu rudnikov Ripsey v Arizoni je nedavno pal velikanski meteor, ki je pokril dva orala zemlje ter se globoko zaril. Strl je 1200 ovac, črednika, ženo in otroke. Ta je prav ameriškanska! — V Novem Jorku je bil 13. avgusta veliki dnevnik „Times“ po ukazu sodišča prodan za 138.000 dolarjev.

Društva.

(I. splošno ljubljansko kolesarsko društvo) sklicuje za jutri zvečer ob 8. uri v Hafnerjevi pivovarni izvanredni občni zbor in sicer o zadevi pristopa k zvezi.

(Pravila za konsumno društvo v Cirknici) je slav. deželno kot trgovsko sodišče

potrdilo z odlokom z dne 6. septembra 1896. Predstojništvo obstoji iz načelnika in 8 odbornikov. — Namen zadrugi je priskrbovati svojim udom vsako v gospodinjstvu in gospodarstvu potrebno blago, dobre vrste in po nizkih cenah, kakor n. pr. živila, obleka, orodje, semena itd. Ljudstvo se zelo zanima za društvo, dokaz temu, da se je dosedaj oglasilo že nad 150 udov. Gospodarji in gospodinje, oklenite se tega društva, katero je le Vam v korist ustanovljeno! Združite svoje moči, ker le tako bo društvo z božjim blagoslovom vrlo napredovalo, saj Vam je znan rek: V združenju je moč!

Telegrami.

Vrba ob Vrbskem jezeru, 9. sept. Odkritje prof. Lendovšekovega spomenika se je ob najugodnejšem vremenu kar najlepše izvršilo. Cerkvene slavnosti udeležilo se je do 80 odličnih rodoljubov iz vseh slov. pokrajin, med njimi g. vodja prof. Tomo Zupan, in mnogo ljudstva od blizu in iz dalja. Banket je jako sijajen, navdušenje veliko. Blag in časten spomin zaslužnemu pokojniku!

Gorica, 10. septembra. Nenadoma je danes zjutraj umrl v Gorici vsled srčne kapi državni poslanec in predsednik južne železnice Egon princ Hohenlohe, ki je prišel pozdravit ministerskega predsednika.

Bovec, 10. septembra. Potovanje ministerskega predsednika čez Predil v Bovec je spremljalo zelo ugodno vreme. Na deželni meji so vsprejeli grofa Badenija slovenski goriški poslanci, duhovščina, župan in mnogobrojna množica prebivalstva, ki ga je pozdravljala z navdušenimi živio-klici. Mej pokanjem topičev se je podal Badeni v trg. V sredi trga je bil postavljen slavolok, pri katerem so bili zbrani razni dostojanstveniki duhovskega in svetnega stanu, razna društva itd. Mej obedom se je ministerski predsednik temeljito poučil o vseh deželnih razmerah. Po drugi uri se je odpeljal Badeni proti Gorici.

Dunaj, 10. septembra. „Presse“ poroča, da bode finančni minister Bilinski v prvi seji utemeljeval predloženi proračun za l. 1897 ter pri ti priliki omenjal vspehov, ki so se dosegli povodom dosedanjega poganjanja glede obnovitve pogodbe. Poročila o predčasnem razpuščenju državnega zbora so po mnenju tega lista popolno neosnovana.

Pariz, 10. septembra. Zunanji minister je doposlal francoskemu poslaniku v Carigradu 10.000 frankov v podporo ubogim Armencem.

Rim, 10. septembra. „Agenzia Stefani“ poroča, da odpotuje general Baldissera nemudoma v Eritrejo ter prevzame zopet vodstvo, kakor je bilo že poprej določeno. O pripravljenih bataljonih za Afriko omenjeni list ničesar ne vé.

Carigrad, 10. septembra. Ker se turška vlada boji, da se ne bi pojavljali novi nemiri posebno izvan Carigrada, je izdala nastopen, od sultana potrjeni ukaz: Civilni in vojaški funkcionarji so odgovorni za to, da se v kalu zatre vsak nemir. Zasebniki se ne smejo udeleževati teh opravil. Požigi, ropanje ter klanje je kolikor možno preprečiti. Vsakega Mohamedana ali kristijana, ki se ne ravna po teh določbah, je takoj strogo kaznovati.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)** priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4.50. (122 50—29) 2

Umrli so:

7. septembra. Ana Ceglar, posestnikova hči, 5 let, Karlovska cesta 16, plučnica. — Gregor Robič, vratar, 34 let, Mesarska cesta 1, jetika.

8. septembra. Jožef Kodra, mestni ubogi, 68 let, Karlovska cesta 7, ostarelost.

V hiralnici:

5. septembra. Marija Slabnik, gostija, 50 let, kap.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
raznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Tuji.

8. septembra.

Pri **Storcu**: Wagenführer, Raab, Mayer, Klerr, Khern, Adler z Dunaja. — Gedi, Wagner, Milkošič iz Grada. — Marega iz Gradiške. — Aney, Ragutich iz Trsta. — Kodemat iz Sovodnjega. — Spacapon iz Gorice. — Maly iz Trbiča. — Kostelic iz Velike Loke. — Hala iz Zagreba.

Pri **Maliču**: Recher, Oresnig, Koralek, Jakobarits z Dunaja. — Pincherle z Reke. — Kaufman iz Beljaka. — Edelmann, Mayer, Vauland iz Celovca. — Gregorič iz Litije. — Maischberger iz Augsburga. — Spitz iz Budimpešte.

Pri **Lloydju**: Korbar iz Celja. — Korbar iz Celja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Hellerich iz Fürth-a. — Sever iz Pulja. — Pollack iz Trsta. — Hirzer Schwarz, Raihl iz Weiz-a. — Pravisani iz Vidna. — Nuzler iz Zagreba. — Vidmar z Črnega Vrha. — Zagar iz Šmarja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24 urah v mm.
9	9. zvečer	738.0	15.3	sl. zah.	jasno	0.0
10	7. zjutraj	734.4	12.8	sl. sevzh.	oblačno	
	2. popol.	733.1	21.3	sr. jug.	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 16.6°, za 0.9° nad normalom.

Zahvala.

634 1-1

Za petdesetletnico svojih slovesnih obljub prejel sem od dobrih prijateljev, znancev in nekdanih učencev toliko častitek, da mi je nemogoče se vsakemu posebej zahvaliti, zato tukaj izrečem vsem presrečno zahvalo za blagi spomin in lepa voščila.

V Nazaretu, dne 9. septembra 1896.

P. Bernard Vovk.

Obdarjena, jako umetna 622 3

lesorezbina dela

okvirje za fotografije in slike, zelo okusno izdelane po naročilu s poljubnim listevjem, z grbom ali znaki, ploščice z napisi itd. — vse iz lastne delavnice priporoča

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

V popraviljanje in natančno vglašenje glasovirov in pianinov se priporoča 611 6-4

Alojzij Lesjak v Ljubljani, Streliske ulice 5.

Št. 886.

Naznanilo.

632 2-1

Na c. kr. obrtnih strokovnih šolah za obdelovanje lesa, za umetno vezenje in čipkarstvo se prične šolsko leto 1896/97

dne 18. septembra

s slovesno službo božjo v cerkvi sv. Jakoba.

Obrtne strokovne šole imajo naslednje oddelke:

1. Figuralno podobarstvo, 2. strugarstvo, 3. rezbarsvo, 4. pohišno in stavbinsko mizarstvo, 5. pletenje košaric, 6. javno risarsko šolo, 7. umetno vezenje, 8. šivanje čipek, 9. pletenje čipek, 10. ateljé za obsolventinje.

Redni učenci ali učenke, ki hočejo vstopiti v šolo, naj se zglasijo pri ravnateljstvu

dne 16. ali 17. septembra

z odpustnico ljudske šole in z dokazom o dovršenem 14. letu.

Izredni učenci in učenke se razven imenovanih dni sprejemajo tudi med šolskim letom, če to dopušča prostor.

V javno risarsko šolo se vpisuje celo leto vsako nedeljo dopoldne.

C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol.

V Ljubljani, dne 8. sept. 1896.

Peter Keršič

izdelovalec vozov in izprašani konjezdavniški kovač (Curschmied)

v Spodnji Šiški pri Ljubljani

priporoča se prečistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v najboljšo, zanesljivo

izdelovanje vsakovrstnih vóz,

katere ima tudi v zalogi. 91 2-1 619 3-2

V poduk za izdelovanje lončenih pečij vsprejme se

učenec

14 do 16 let star, sin poštenih krščanskih starišev. Dogovor pismeno ali ustno. 610 3-3

Brata Appe

v Novem Mestu.

Več stanovanj je oddati.

Največje (4 sobe in kuhinja) za 180 gld., najceneje za letnih 90 gld.

Natančneje se izve pri lastniku Trškaneu v Vodmatu. 627 3-1

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-ja
kapljice za želodec,

krepujoče, sliz raztvorjajoče, odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.
1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr. 633 1

Doktor pl. Trnkóczy-ja
odvajalne (čistilne) kroglice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitekov 4 gld. 75 kr.

Prodaja in razpošilja z vsakdanjo povratno pošto
lekarna Trnkóczy
pri rotovžu zraven mestne hranilnice v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Katoliška Tiskarna

v vizitnice

po nizki ceni.

Št. 564/m. š. sv.

631 2-2

Začetek šole na mestnih ljudskih šolah.

Na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: Na I. in II. mestni deški petrazrednici, na mestni nemški petrazrednici, na mestni dekliški osemrazrednici, na vnanjih dekliških šolah v uršulinskem samostanu, na mestni nemški dekliški šestrazrednici in na mestni dvorazrednici na Barju se začne šolsko leto 1896/97

v soboto dne 19. septembra

s klicanjem sv. Duha.

Za vpisovanje bivših in vsprejemanje novih učencev in učenk sta določena 16. in 18. dan septembra t. l.

Vpisavalo in vsprejemalo se bode: za I. mestno deško petrazrednico v šolskem poslopju v Poljskih ulicah; za II. mestno deško petrazrednico v šolskem poslopju na Čopovi cesti; za mestno nemško deško petrazrednico v šolskem poslopju v Erjavčevih ulicah; za mestno dekliško osemrazrednico v šolskem poslopju v Erjavčevih ulicah; za vnanje dekliške šole pri Uršulinkah v uršulinskem samostanu; za mestno dekliško šestrazrednico v šolskem poslopju v Erjavčevih ulicah, za dvorazrednico na Barju v šolskem poslopju na Karolinski zemlji.

Otroci, kateri ne stanujejo v Ljubljani, smejo se vsprejemati v mestne šole le z dovoljenjem c. kr. mestnega šolskega sveta.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

dne 2. septembra 1896.

Dunajska borza.

Dne 10. septembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 80 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 35 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 30 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 35 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	954 " — "
Kreditne delnice, 180 gld.	374 " 75 "
London vista	119 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 62 1/2 "
20 mark	11 " 72 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 53 "
Italijanski bankovci	44 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 64 "

Dne 9. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 30 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	127 " 25 "
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 " 25 "
Posojilo goriskega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	95 " 75 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 45 "
Priporočne obveznice državne železnice	225 " — "
" južne železnice 3%	173 " — "
" južne železnice 5%	128 " 75 "
" dolonjskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	142 " — "
Avstrijskega ručnega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "
Waldsteinske srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 " — "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3420 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	444 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104 " — "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63 " — "
Montanska družba avstr. plan.	88 " 70 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 12 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri firebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilfstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.